

Ha - zu - do - zás - ra mi - ért vágy - tok?

Mit gyö - nyör - köd - tők e - zek - ben?

2. De vegyétek jól eszetekbe, / Hogy az Úr Isten engemet
Bévelt kedvébe, kegyelmébe, / Csudamód megmentett engemet,
És meghallja kérésemet!
Rettegjete hát, és lássátok, / Hogy ellene ne vétsetek;
Magatokat meggondoljátok, / Az ágyasházban ha nyugosztok,
Hogy lehessen csendességtek!
3. Az igazak áldozatjával / Áldozatok az Istennek;
Jó étellel és igazsággal, / És az Istenben bátorsággal
Bízzatok és örvendeztek!
De sokan mondják azt minékünk: / Ki vezérel minket jóra?
Azért téged, Úr Isten, kérünk, / Mutasd kegyes orcádat nekünk,
Jöjjön el az áldott óra!
4. Mellyel inkább vigasztalsz engem, / És örvendeztetsz szívemben,
Hogynem kiknek sok mustjuk terem, / Búzájukkal rakva sok verem,
Mikkel élnek bőségesen.
Azért élek jó békeességben, / Fekszem, aluszom kedvemre,
Uralkodván lakom földemben / Bátorságos örvendezésben,
Mert az Úr vigyáz éltetremre.